LAUTAKULTTUURILEHTI

25.11.2024 n:o 2 10 sivua

MINILAUTA 3 VUOTTA!

JUHLAPAINOS-EDIZIONE!

UNELMIA PIMEYDESSÄ

Enneunia ja toivoa synkkyyden keskellä.

Minilaudan kuolema. Monella Minilautaa lurkkaavalla nyymillä olisi varmaan oma tarinansa kerrottavana laudan kaatumisesta, tuntemuksista mitä se herätti sekä tätä seuranneesta Minilaudattomasta elämänvaiheesta.

Minilaudan kuolema oli yhtä aikaa surullinen, mutta kaunis tragedia, mikä muistutti Titanicin uppoamista. Kun Admini kertoi sulkevansa ja poistavansa laudan, oli tunnelma haikea. Mininyymit muistelivat menneitä, kiittivät matkasta ja lopulta hyvästelivät toisensa. Ja niin Minilauta sitten sulkeutui.

Osa Mininyymeistä meni Loistolaudalle, jotkut menivät Nyymichaniin. Jotkut menivät Vastalaudalle ja jotkut siirtyivät kokonaan ulkomaan laudoille tai lopettivat lurkkaamisen. Kuitenkaan mikään näistä ei tuntunut kodilta, eikä Minilaudalle syntynyt korvaajaa. Ne olivat synkkiä ja yksinäisiä aikoja.

Kuitenkin, kaiken tämän synkkyyden keskellä, tapahtui jotain ihmeellistä. Kuten monissa eepoksissa synkkyyden ja epätoivon hetkellä, hahmot näkevät samaa unta. Näin tapahtui myös Mininyymeille.

Monet nyymit ovat raportoineet nähneensä unia Minilaudasta ja uskoivat niiden olevan enneunia. Toki kaikki tällaiset unet eivät olleet tismalleen samanlaisia tai tapahtuneet samaan aikaan, mutta kaikissa niissä Minilauta oli taas pystyssä. Ei kestänyt kauaa, kun unet kävivät toteen ja Minilauta heräsi kuolleista. Loppu hyvin, kaikki hyvin. Uskotko ihmeisiin?

-Uninyymi

INTERNETAKTIVISTIT PROTESTOIVAT KERTYVÄÄ JÄTTEEN MÄÄRÄÄ

Niin vakiokäyttäjät kuin tutkijatkin ovat huolissaan kertyvästä internetjätteen määrästä. Noin vuodesta 2014 lähtien kestänyt sosiaalisen median ja suurlautojen kasvu on aiheuttanut ongelmia roskapostin prosessoinnissa, jota kukaan ei ole yrittänyt korjata. Ympäristöaktivistit protestoivat nykyistä keskustelun muotoa tulevan jätteen vähentämiseksi. Ironisesti protestit tapahtuvat usein Twitterissä.

Tutkija Burgelius Perä-Purjo erikoistuu roskan analysointiin Eeppishuipun Yliopistossa. Hänen mukaansa tämänhetkinen läjä koostuu enimmäkseen laiskasta baitista, iltapaska-artikkeleista ja jenkkipolitiikasta. “Valtavia määriä lankoja tuotetaan päivittäin, mutta suurella osalla ei ole minkäänlaista arvoa,” hän kertoo. “Monet keräävät satoja ihan yhtä turhia vastauksia. Samaa paskaa päivästä toiseen, jota kukaan ei oikeastaan lue.” Määrä on hänen mukaansa myös huolestuttava. Roskaustahti on kasvanut tasaisesti vuosikausia. “Jäteläjän tämänhetkinen massa on jo yli 9000 tonnia,” hän arvioi. “Niin läski läjä.”

Perä-Purjon ja hänen kollegojensa arvioiden mukaan suurena syynä roskapostin valtavaan määrään on internetkulttuurin muutos 2010-luvulla. Erityisesti lisääntynyt mobiilihomoilu on vaikuttanut suuresti lisääntyneeseen roskaamisviettiin.

Myös vuosina 2015-2020 kasvanut /pol/in mahti on muuttanut käyttäjien mieltymyksiä. “Joskus aikanaan perus meemeily oli uushomojen mukaan ebin paras juttu ikinä, ei toimi enää nykyään.”

Perä-Purjo ei kuitenkaan ryhdy vielä maalailemaan uhkakuvia.
Hänen mukaansa joidenkin puhtaampien vaihtoehtolautojen nouseva suosio on merkki, että parempi suunta on löytymässä. “Aika näyttää, mikäli käyttäjät siirtyvät pienempiin palveluihin ja parantavat postauksen laatua” Hän suosittelee myös lurkkaamista, jos oma roskaaminen huolestuttaa. “Lurkkaaminen auttaa aina. Koskaan ei voi lurkata liikaa.

-Ano N. Leguaani

DOROTHYN PALUU OZIIN

Dorothy oli kasvanut jo naiseksi. Hän näki polun varrella olevalla pellolla Variksenpelättimen ja meni hänen luokseen. Pelätin avasi suunsa ja totesi, että aivot eivät hänelle onnea tuoneet. Dorothy hetken pohdittuaan ehdotti että, he yhdessä kävisivät Peltimetsurin luona, sillä hänellä oli sydän paikallaan, ehkä hän osaisi neuvoa? Korppien nauru lakkasi ja ne nopeasti lensivät tiehensä. Variksenpelätin tästä kaikesta riemastui ja kesäpäivän auringonpaiste toi hymyn hänen olkisille kasvoilleen.

Myöhemmin samana iltana kumppanukset kävelivät keltaisella tiellä. He saapuivat metsään johtavalle polulle ja tunnistivat Metsurin hirsimökin. Onnekseen he havaitsivat Peltimetsurin olevan kiireisen avun tarpeessa. Metsuri pyysi tulla öljytyksi, koska oli ruostunut ja hänen nivelensä natisivat liikkuessa. Dorothy lupasi auttaa, mutta parilla ehdolla. Hetken mietittyään Peltimetsuri silmäili vuorotellen molempia. Hän huokaisi syvään ja nyökkäsi sitten hyväksyvästi. Dorothy otti öljysangon ja alkoi hieroa sitä Metsurin rintalihaksiin. Hän keinutteli lantioitaan ja pyöritteli hitaasti takamustaan. Variksenpelättimen housuissa alkoi pullottamaan ja hän tahtoi osallistua mukaan. Metsuri alkoi kouria ja nuolla Dorothyn rintoja, aivan kuin haluaisi näyttää Pelättimelle, kuinka ottaa mallia. Hän kuitenkin käski Pelätintä mennä ulos odottamaan.

Metsuri laski Dorothyn tiukat farkkushortsit ja tarttui häntä takaapäin. Ei kulunut kuin muutama minuutti, kunnes öljyt purkautuivat Dorothyn sisälle. Dorothy sai pian huomata, kuinka mustaan sekoittui punaista. Hän oli pettynyt koko touhuun ja ajattelin ääneen, että ei toiminut näköjään öljy liukuvoiteena.

Myöhemmin samana iltana Metsuri myönsi Dorothylle, että hänen sydämeensä ei mahdu kahta ämmää. Hän tunnusti olevansa rakastunut, eikä hänellä ollut kiinnostusta ylläpitää irtosuhteita. Tähän kaikkeen Dorothy vastasi pyöritellen silmiään ja korottaen ääntään. Peltimetsuri kuitenkin piti lupauksensa ja Variksenpelätin halusi sanoa jotain, mutta hän ei saanut noiden kahden hiiltyneen väittelemisen keskeltä puheenvuoroa. Variksenpelätin kuuli jälleen korppien naurua.

- Joku nyymi

KETTUSARJAKUVA

Tarina ystävyydestä ja feromonien voimasta.

Nopealukuinen sarjakuva täynnä toimintaa, tyttöjä ja hikeä. Luettavissa Minilaudan /yle/ alalaudalla! Ilmestyy sitä mukaan mitä tulee valmiiksi.

TARINOITA MODERAATION REALITEETEISTA

Kello 03:07, valtakunnassa kaikki hyvin. Jaoin tavanomaiset bännit laudan moderaation kanta-asiakkaille. Selaan lankoja lolilankaa etsien (onko se taas painunut 4. sivulle!?) Päivitän vielä varmuuden vuoksi /b/:n ensimmäisen sivun. Uusimman langan kuvana on pepe-sammakko ja anonyymi kirjoittaa: “vitun vammaset modet miks mut bännättiin taas kun en rikkonu mitään sääntöjä ja sain tehdä näitä lankoja ylikselle-kin?” Sykkeeni nousee useaan sataan lyöntiin minuutissa ja pyhä raivo valtaa ajatukseni. Pahuus ei nuku eivätkä siten oikeudenvalvojatkaan eikä tämäkään yö tekisi poikkeusta sääntöön. Avaan laudan lokit ja kirjoitan nyymin ip-osoitteen pöydälläni lojuvan viinapullon etikettiin. Kaivan kusipullon pakastimesta, laitan kalsarit jalkaan, ja ryntään pihalla parkkipaikalla odottavaan uskolliseen Mini S Cooperiini, jossa kurvaan tuiki tuttua reittiä kohti 6-tietä.

Kello 03:21, soitan ryyppykaverilleni Telian valvomossa. Muutaman piippauksen jälkeen puhelimesta kuuluu tuttu örvellys. Tilanne on heti selvä ja luvattuani valvojalle pari Tallinnasta tuomaani miniviinapulloa vaivanpalkaksi saan kuulla, että IP kuuluu eräälle mobiililaitteelle, joka on viimeiset pari tuntia ollut yhdistettynä verkkoon eräällä vantaalaisella omakotitaloalueella. Syötän koordinaatit navigaattoriini ja hapuilen kossupulloa hansikaslokerosta. Tarkkailen tietä poliisin varalta ja avaan samalla viinapullon korkin hampaillani auki. Otan ensimmäisen kulauksen ja lämmin kusen maku valuu suuhuni. Mitä helkkaria. Huomaan kaivaneeni hansikaslokerosta vanhan kusipullon ja muistankin, että viinat ovat jääneet takakonttiin siltä kerralta, kun viimeksi uhkasin poistaa laudan. Minulle ei jää muuta vaihtoehtoa kuin laittaa tiiliskivi kaasupolkimen painoksi ja alkaa hivuttautua penkin selkänojan yli takatilaan. Auto huojuu hieman päästettyäni irti ratista, mutta tiedän tämän tien osuuden loivan kaarteen jättävän minulle monta kymmentä sekuntia armonaikaa ennen seuraavaa kaarretta. Sukellan takatilaan ja hapuilen takatilan hätävaravaldemaria minigrip-pussien seasta. Käteni osuu valdemarin korkkiin ja vedän sen

hätäisesti esille. Kääntyessäni huomaan, että seuraava kaarre häämöttää jo ja hädissäni lyön pääni. Kiipeän takaistuimen yli ja yritän epätoivoisesti kurottaa rattiin jalallani. Varpaani jäävät parin senttimetrin päähän ratista, mutta eivät yletä siihen. Auton renkaat ovat vain muutaman millin päässä tien reunasta ja aika tuntuu hidastuvan. Tässäkö tämä nyt oli?

Ohjaamon täyttää valo ja päässäni kuuluu ääni. “AdMini. Annoin sinulle moderaattorin voimat. Annoin ne sinulle siksi, että tiesin sinulla olevan jotain sellaista mitä muilla moderaattoreilla ei ole. Joitain sellaista mitä he eivät voi ikinä saavuttaa ja saada omakseen. Se erottaa sinut heistä ja vain sen avulla lautakulttuuri voi pelastua”. Tajusin heti mistä ääni puhui ja vedin kyrpäni piiskaliikkeellä esiin kalsareistani. Veivasin sen kierteellä istuimen nojan yli ja riuhtaisin auton takaisin tielle. Vedin syvään henkeä ja otin valdemar-pullosta hyvin ansaitun huikan.

Kello 04:19, Lähestyn vantaalaista omakotitaloaluetta ja hidastan hieman vauhtia. Tarkistan ranteessani olevan mini-gps:n toiminnan. Pysähdyn saamissani koordinaateissa sijaitsevan talon eteen. Murskailen kusipullon jo hieman sulaneita jäitä valmiiksi, kun silmäni osuvat yläkerran ullakon ikkunasta kantautuvaan vienoon led-näytön hehkuun. Sen täytyy olla hän!

Loikkaan minimobiilin ikkunasta kolmoisvoltin ja syöksyn hyppypotkulla ikkunasta sisään. Lentoratani jatkuu suoraan hehkun lähdettä kohti ja jalkapöytäni pureutuu suoraan 12v nyymin laskeutumattomiin kiveksiin. Revin osamaksulla hankitun OnePlus Nord 4 5G:n nyymin veltoista käsistä. Katson näyttöön ja näen, että nyymi oli jälleen kerran aikeissa lähettää hävyttömyyksiä laudalle.

Murskaan puhelimen tomuksi oikeassa kädessäni ja otan pöllämystyneen pikkunyymin kuristusotteeseen.

“SINÄ! SINÄ! LAUTAKULTTUURI KUOLI SINUN VUOKSESI! NYT ON SINUN VUOROSI KUOLLA!”

Käsissäni olevan nyymin suu vaahtoaa ja paskat valuvat housujen lahkeista sängylle. Alakerrasta alkaa kuulua askelten ääniä, valot huoneen oven ulkopuolella syttyvät.

Paiskaan velton nyymin pään ovea kohti, käärin huoneen verhot viitaksi ympärilleni. Lasken sängylle AdMinin merkin ja katoan yöhön...

Kello 04:22, KÄYTTÄJÄ ON BÄNNÄTTY. SYY: MENE UUNIIN.

-Anonyymi

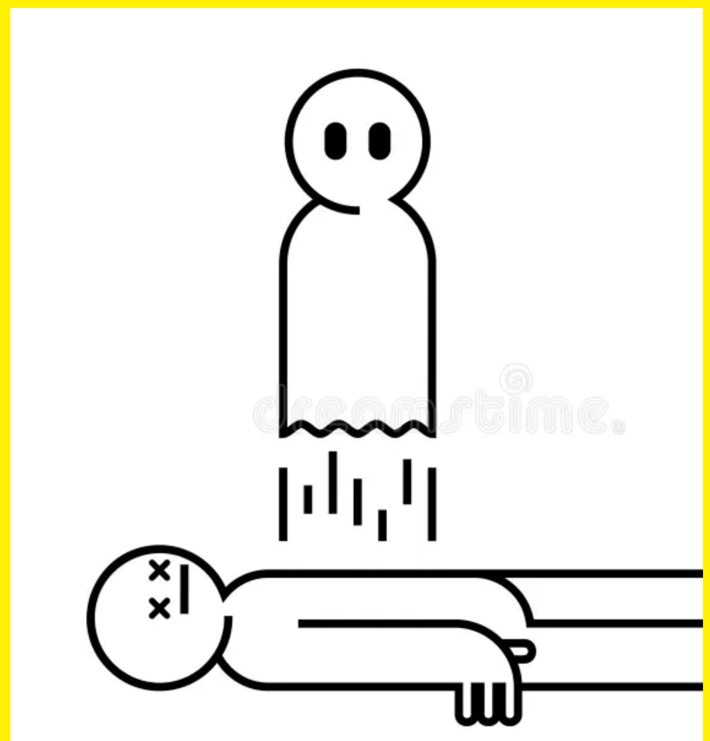
MYYDÄÄN

Myydään vähän käytetty lähes kokonainen seksinukke metalliluurangolla. Myös vaihto mahdollinen tekoperseeseen tai oikeaan. email: info@minilauta.org

Myydään 1 kpl paska sielu. Ostettu viime vuonna, mutta alkoi ahdistaa. Pikainen nouto helvetistä.

email: satan@hellmail.com

FIKTIIVINEN EROOTTINEN NOVELLI:

SASHA GREYN MUOTOKUVA

Nuori Sasha Grey oli onnensa kukkuloilla. Hän oli juuri aikeissa osallistua debyyttifilminsä kuvauksiin. Ohjauksesta vastasi kuuluisa herra Lothar, joka oli yksi kaikkien aikojen kuuluisimmista aikuisviihdetaiteilijoista. Kuvauksia seuraamaan oli saapunut myös runsas joukko alan ansioituneimpia ammattilaisia, kuten Rocco Woodman's, se toinenkin Woodmansin äijä ja se kolmaskin. Tämän johdosta Sasha oli tavallistakin innokkaampi "panemaan" parastaan jos tiedätte mitä meinaan :—dD

No siellä kuvauksissahan vanhan kunnon Rocco totesi että "vanha kunnon Sasha, silloin kun sinä olet nuori niin kannattaa nauttia siitä nuoruudesta niin kauan kun sitä kestää". No siitähän Sasha huudahti että: "ei helvetti, minähän tulen vanhenemaan! Minä toivon että en ikinä vanhenisikaan vaan se hahmo tuossa juuri nauhoittamallamme videolla vanhenisikin sen sijaan että minä vanhenisinkaan!". Sasha poistui kuvauksista ovet paukkuen ja nappasi juuri kuvatun tallenteen mukanaan.

No tuo huudahdushan oli itseasiassa ikivanha vanha kunnon babylonilainen kirous, joka takasi sen, että Sasha teki sopimuksen paholaisen kanssa. Pahoittelut siitä, että spoilasin tarinan juonen jo tässä vaiheessa. Tässä välissä Sashalla olisi myös romanttinen suhde, mutta en jaksa kirjoittaa siitä.

No Sashahan sitten huorasi joitain vuosia menemään, kunnes totesi että eihän tämä ole kelvollista elämää. Jokaisella videolla jolla hän esiintyi, hän näytti kerta toisensa perään hemaisevammalta.

Valitettavasti kuitenkin hänen omistamallaan äärimmäisen rarella alkuperäisnauhalla hän vanheni kuin maito. Sasha tietenkin myös obsessoitui siitä miltä hän sillä ensimmäisellä nauhalla näytti ja hän katseli sitä tuon tuosta, ruokkien myrkyllistä kehonkuvaansa.
"Perkele, nyt saa riittää!", huudahti Sasha ja lopetti aikuisviihdeuransa ja alkoi ääninäyttelijäksi muunmoassa Saints Row peleihin ja lisäksi hän alkoi striimaamaan videopelejä Twitchiin. No vanha kunnon Lotharhan oli kuitenkin kova simppaamaan niin hän löysi Sashan skriimit välittömästi. Hän päätti mennä Sashan luo kylään.

"Olen lopettanut aikuisviihdeuran!" huudahti Sasha Grey nalkuttavaan äänensävyyn.
"Perhana sentään" sanoi Lothar, jatkaen että: "sinullahan niin lupaava ura olikin. Mitäköhän ikinä kävikään sille ekalle kuvaamallemme pätkälle?"
"Se on hävinnyt bittiavaruudesta!" tiuskahti Sasha.

"Mutta hetkinen... tuo ovihan on lukossa!" huudahti Lothar ja potkaisi lukitun oven auki. Syvällä avatun oven takana sijainneen huoneen perällä, pimeimmässä nurkassa sijaitsi televisio ja videonauhuri, jolla Sashan ensimmäinen pätkä pyöri loputtomalla loopilla, itsestään kelautuvalle videokasetille nauhoitettuna koska tämä tarina on myös scifiä.

"Sinun ei olisi kuulunut nähdä tuota!" huudahti Sasha ja kaivoi taskustaan veitsen.

Hän puukotti Lotharin siihen paikkaan ja hänestä ei sen koommin kuultu. Hän kätki ruumiin lattialautojen alle. Tässä vaiheessa myös muistaakseni se pahamaineinen traagisen romanssin menehtyneen osapuolen veli tulee uhittelemaan, mutta sitä ei kerrota tässä tarinassa ollenkaan.

No Sashallehan tuli tässä vaiheessa sitten tietenkin morkkis, koska Lothar oli legenda alallaan. Hän sitten päätti suutuspäissään tuhota videonauhan, joka oli johtanut Lothareen traagiseen kuolemaan. Babylonialaisen kirouksen vuoksi hänen sielunsa oli kuitenkin kytköksissä videonauhaan ja hän kuoli siihen paikkaan tuhotessaan videonauhankin.

No sitten kun hänen ruumiinsa löydettiin, niin rikospaikkatutkijat totesivat että: “kuka ikinä hän on ollutkin, niin saatanan ruma hän on ollut ainakin :D”

-Anonyymi

SYKSYN AJATUKSIA

Punainen kieleni tuntui hampaissani karhealta, se herätti muistoja lapsuudessani olevista kissoista, jotka nuolivat haavojansa. Peilistä heijastuivat kasvot, joita en tunnistanut. Naapurin koira vinkuu haistaessaan minua ja se piiloutuu omistajansa taakse. Olisin lyönyt kuparisella kuokalla maakaapeleihin ja tuntenut, kuinka jänteeni katkeavat. Hymyilin lempeästi, koska tiesin paremmin.

Poistuessani aulasta humisin kehtolauluja, väärät nuotit ilmoittivat kuin syntaksit virheistä. Lääkkeet vaikuttivat ja vapina lakkaa. En erottanut, mikä tunne on todellista ja mikä keinotekoista. Mieli on kuin laiva usvaisella merellä, joka on eksynyt reitiltään. Lasken maljan, joka on täytetty verellä ja kaadan sen juuriin paksuihin sekä kukkiviin.

Purossa virtaa sakeana juoksevaa tervaa. Sade värjäsi vihreät lehdet ruskeiksi. Runoissa on laulettu jättiläisestä, joka kurotti kätensä kohti taivaankantta. Matkustan ylitse pituuspiirin ja palaan takaisin punaisessa pikajunassa. Lopputuloksena on itse luoma ihmemaa.

Äidit häpeävät ja isät katoavat, mutta lapset leikkivät. He kävelevät elämässään Newtonin kehdon liikkeen tahdissa. Oli aika, kun heilurien liike pysähtyi ja taivas viheltämään alkoi.

Silmät verestävinä he korsuista ulos hoipertelivat. Komennot kuiskaukseksi kuihtuvat, kun multa ja sirpaleet aistit ylikuormittavat. Kivääri ei kohti vihollista lauennut, vaan valittiin kohtalo rintamakarkurin.

Saapuu viimeinen verellä kirjoitettu kirje, jonka lähiomaiset ovat maksaneet. Rikottiin posliiniastiat ja ostettiin kranssit kukitetut. Seremonia kaikui kupolikattoisen rakennuksen sisällä. Vapisevat sormet ristiin puristuvat kullalla kehystettyjen taulujen alla. Äiti poikansa luona polvilleen putoaa ja kuulee kutsun pimenevän yön.

-Anonyymi

PAREMPI PYY
PIVOSSA,
VAIKKA VOISSA
PAISTAISI,
SANOI KETTU,
JOKA TOISELLE
KUOPPAA KAIVAA,
JA JOKA VIIMEISENÄ
NAURAA, KOSKA
VAHVIN LÄÄKITYS.

LAUTAKULTTUURILEHTI@GMAIL.COM